

KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

UDGIVET AF

DE SAMLEDE KVINDEFØRENINGER.

Nr. 4.

Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre
pr. Kvartal foruden Postpenge. Annoncer
pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 28. Januar 1894.

VII. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder i
Bladets Forsendelse bedes indgivet til
det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Kvindernes Udstilling.

Atter har Kvindesagen kastet en Brand ind i Folketinget. Fordringen om 20,000 Kr. til en Udstilling af Kvindearbejde kunde nok sætte Sindene i Bevægelse; og dernæst bragte Spørgsmaalet: hvem er disse Kvinder? ikke mindre Forvirring. Man var aabenbart uklar over, hvilke politiske Partigrupper, der stod bag ved de enkeltes Navne.

Og det var ikke saa underligt, thi det er gaaet her i Danmark som ved Chicago-udstillingen, at alle Kvinder, til hvilket Lag af Samfundet de end hører, og i hvilken politisk Gruppe, de end har deres Plads, rimeligvis vil gøre deres bedste, for at Udstillingen kan blive saa ærefuld som muligt. Endnu er langt fra alle Kræfter samlede, men Kvinderne har i Kammerherreinde Oxholm, som er Sjælen i Foretagendet, fundet deres Mrs. Bertha Potter Palmer. Kammerherreinden har ikke alene ved sin Stilling en saadan Indflydelse, at hun har vundet Dronningen som Protektrice og Kronprinsessen som Ærespræsident, men hun er selv saa praktisk dygtig, at hun forstaar at indrette og lede hele Maskineriet. Allerede nu er Kammerherreinden stadig i København for at søge og samle Kræfterne, tale med de mange og besvare et Utal af Breve.

Desværre kan Bureauet for Udstillingen jo ikke anlægges, før det er fuldstændig fastslaaet, at der ogsaa bliver Mulighed for Gennemførelsen. Tilstaaelsen af de 20,000 Kr. fra Statens Side er nemlig en vigtig Betingelse. Thi i samme Øjeblik, disse er bevilgede, stilles der fra privat Side 25,000 Kr. til Udstillingens Disposition.

Man begriber næsten ikke, at de ærede Folketingsmænd et Øjeblik kunde være i Tvivl om det berettigede i Kvindernes For-

dring; thi hvor ofte bebrejder Mændene ikke Kvinderne, at de ikke tager praktisk fat. At dette er en Umulighed uden Penge, det kender dog Mændene saa godt af Erfaring. Endelig kommer Kvinderne med et praktisk Forslag, saa praktisk, at de netop vil indbyde Mændene til paa et Brædt at se alle deres Arbejder i det praktiske Liv, som har haft Betydning og Nytte for Samfundets Vel. Burde det ikke have glædet det ærede Folketing i saa høj Grad, at det havde tændt Begejstringens Ild, saa de alle som en havde stemt for Bevillingen.

Mest overraskende vil det vel nok forekomme mange af Landbokvinderne, at to Mænd som Claus Berntsen og Christensen Stadil talte derimod. Den første under den spøgefulde Form, at det var Hoffets Damer, der stod for Planen, den sidste motiverede derimod sit Afslag med, at Kvindearbejdet ikke burde udstilles alene, men derimod sammen med Mændenes. Dette lød som en virkelig Spot. Kun Bluhme talte for Sagen og selvfølgelig Ordføreren for Finansudvalget, Neergaard. Men forhaabenlig vil Sagen ved 3dje Behandling gaa glimrende igennem og finde sit Flertal lige som i Finansudvalget, hvor det var gaaet igennem med overvældende Majoritet.

Det vil ogsaa blive en stor Glæde, ikke alene for Kvinderne, men for hele Folket, hvis Planen kan udføres, som den foreløbig er skizzeret.

Udstillingen vil altsaa i Tilfælde af Stats-tilskud blive afholdt i det danske Kunstindustrimusæum i København fra 24. Juni til 30. September. Bestyrelsen for dette Kunstindustrimusæum har overladt Kvinderne det i rigtig Forstaaelse af, at Kvindernes Arbejde stadigt har en voksende Betydning for Samfundet

Det skal dog ikke blot være Kunst og

Industri, der skal udstilles, men alt, hvad der med Dygtighed er udført af Kvinder som selvstændigt Arbejde.

Der paatænkes Afdelinger for Kulturhistorie, Filantropi, Hygiejne, Literatur, Videnskab, Musik, Skole, dramatisk Kunst, Sport, Børneafdeling, Afdeling for Husflid og Fødevarer. Det vil ses af den udkastede Plan, at enhver Kvinde kan komme med, og rimeligvis vil baade Land og By være enige om at gøre sit bedste.

Foreløbig gælder det om, at Kvinderne hver i sin Kreds arbejder for Deltagelse for Udstillingen, som paatænkes at omfatte alt Kvindearbejde fra den højeste Kunst og til de mest tarvelige Nødvendighedsgegenstande, blot de er udførte med Dygtighed og Kunstfærdighed af Kvinder til Nytte for Samfundet.

Henriette Steen.

Kvindesagen har i Tirsdags mistet en af sine kækkeste Forkæmpere, Frøken Henriette Steen. Med sit medfødt Højsind og sin udviklede Retsfølelse var det hende næsten uforstaaeligt, at frisindede Mænd ikke arbejdede for Kvindens Ligestillelse med Manden i det borgerlige Liv. Selv gik hun altid forrest i de yderste Rækker for Frihed og Retfærdighed. Det er dog ikke alene i Kvindesagen, Henriette Steen har indlagt sig stor Fortjeneste ved sin altid djærve og klare Optræden; men ogsaa Kommuneskolen skylder hende stor Tak, og ikke mindst de fattige Børn. Ogsaa her viste hendes varme Hjerte sig og hun har ikke mindst Del i, at den offentlige Mening saa ganske har vendt sig til Gunst for de fattige Friskolebørns Bespisning.

Kvindens Stemmeret troede hun at være Midlet til Kvindens Frigørelse, og hun var selv Medlem af Kvindevalgretsforeningens Styrelse.